

[Jytte Hilden]

da han jo ikke er medlem af dette høje Ting, men er minister.

Det er faktisk ærgerligt, at vi ikke har fået en mulighed for at diskutere et så vigtigt og så traditionsrigt produkt som dansk film, men jeg skal ikke bruge det meste af min tid på at stå og ærgre mig. Jeg synes bare, det skal siges, at det simpelt hen er for dårligt.

Jeg ved godt, at ministeren har haft et privat konsulentfirma på, som siden september sidste år har nørklet med en rapport, og at denne rapport kom i februar måned. Så står der oven i købet i bemærkningerne, at der stadig væk mangler én undersøgelse, og den skal sages af sig selv op i to.

Jeg vil undervejs i udvalgsarbejdet stille ministeren det spørgsmål: hvad koster al denne herlighed med disse konsulentfirmaer? Var det ikke bedre, at vi brugte midlerne på dansk filmkunst?

Det er Socialdemokratiets ønske, at pengene til filmområdet og midlerne til hele kulturområdet skal stige med 50 pct. Derfor finder vi heller ikke, at de nærmest håndører, der er i det forslag, der her er fremsat, er nok til at sikre dansk film. Det var den ene ting.

Vi er glade for, at der er blevet sat fokus bl.a. på spørgsmålet om video. Vi er glade for, at der er lagt op til, at børn og unge skal have mindst 25 pct. af de midler, der afsættes til produktion osv. af spillefilm og af kortfilm, og vi vil meget gerne både sige noget om og slå et slag for bl.a. kortfilmproduktionen, hvor vi har meget stolte traditioner i dette land.

Men det er dyrt at lave film. Ministeren foreslår to forskellige ordninger for støtte, dels den kendte, dels en anden ordning, hvor man selv kommer med halvdelen af den krone, der skal til – og det er ikke kun en krone, vil jeg lige sige – for at lave en film. Det vil vi gerne være med til at se på i udvalget, men jeg kan ikke forestille mig, at vi kan blive færdige, inden dette høje Ting slutter sin samling.

Der er én ting, der undrer os meget, og som jeg vil trække frem. Det er, at man overhovedet ikke behandler hele spørgsmålet om distribution af film og om biografdød, for hvad hjælper det at få produceret film – og det er altså ikke voldsomt mange; der er tabeller over, hvor mange det har været inden for den gældende filmlovs tidsperiode – hvis

der ikke er biografer andre steder end i storbyerne, hvis der ikke er biografer, så folk kan komme til at se filmene? Derfor havde det da været herligt, hvis ministeren også havde henvist bl.a. til Kommunale Biografers Samvirke, hvor man slår et slag for biografen i lokalsamfundet.

Der er en række kommuner, der faktisk prøver at gøre et stykke arbejde på det område, men det mangler vi fuldstændig en stillingtagen til. Jeg ved godt, at man principielt kan gøre nogle af de ting både efter den gældende lov og sikkert også efter en ny lov, men det er en vigtig brik i dette spil. For os at se vil det være nyheden, nærheden og prisbilligheden, der vil være afgørende for, om flere mennesker går i biografen.

Med disse ord vil jeg slutte og sige, at vi altså venter et intenst udvalgsarbejde, og vi vil stille en lang række spørgsmål både om økonomien, om administrationen og om eventuelle nye støtteordninger, og vi håber på, at det kan give anledning til en god debat, ikke alene i dette Ting, men også ude omkring.

Connie Hedegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti er enig med Socialdemokratiet i, at det er hårdt tiltrængt med en revision af den gældende filmstøtteordning. Det er uholdbart at have et system med alle de skavanker, som det nuværende filmstøttesystem har. Det er uholdbart at have et filmstøttesystem med to konsulenter, der mere eller mindre egenrådigt bestemmer, hvilke film der skal produceres i dette land. Det er uholdbart at have et system, hvor budgetoverskridelser mere er reglen end undtagelsen. Og det er også uholdbart at have et system, hvor producenterne kommer alt for sent ind i billedet, samtidig med at det rent faktisk er dem, der kommer til at tage det økonomiske ansvar i sidste ende.

Og så er det også uholdbart at have et system, som betyder, at enten må man gå ind i det massive offentlige støttesystem med alt, hvad der deraf følger af bureaukrati osv., eller også har man kun muligheden for 100 pct. privatfinansierede film, og det er ikke en særlig farbar vej.

I en tid med en enorm udfordring i form af en sand medieeksplosion fra udenlandsk filmindustri må vi herinde gøre alt, hvad vi